

Kadrini Bilmemiş Duyguları Sağıyorum Bulutlardan

– ADEM EFİLOĞLU · 13 Aralık 2014

Hangi güne uyansam
Seninle boğuşuyor gözlerim
Perdelerin arasından sızıyorsun sinsice
Akıyorsun gözbebeklerimden
En delişmen halinde

Her defasında yeni bir yarın doluyorum dilime
Kim sürdürse zehir gibi acıyı üzerine
Damağıma yapışıyor mırıldanmalarım
İçime çekiyorum hayıflanmalarımı
Gücüm yettiğince

Yemin olsun
Kadrini bilmemiş duyguları sağıyorum bulutlardan
Her defasında yağmur olup yağın sensin
Her defasında seninle ıslanan ben
Tenime yapıştıysa ıslaklığın
Unutabiliyor mu insan
Hala tutkuyla yanaklarımla sevişiyorken gözyaşları

Biliyor musun?
Senin yaktığın karanlıkta
Aydınlanıyorum hala
Hala uykulara haram kıldım yokluğunu
Sen fısıltılarını hapsedtiğim
Yürek zindanlarımdan
Ebediyete uzanan
Söyle o gözlerine astığın ben
Duruyor muyum hala...

Son söz;

Seni ebediyetime çiviledim
Bir şulenin etrafında yana yana

Sol yanında imzalanmış niyete iyi bak
Merak etme oradayım...

Âdem Efiloğlu